Cu cheia credinţei
descui
a cerului poartă,
şi-n toate splendorile
lui
pe mine mă poartă.

Mă plimbă-n cămări de smarald
cu stropi de rubine,
- Isuse-n lumină mă scald
alături de Tine.

Palatele-ntregului har deschise-mi sunt toate,
şi sori de iubire-mi răsar,
prin sfânta Cetate...

O, cheie-a credinţei de sus,
o, scut al tăriei,
prin tine mă face Isus
un fiu al veciei.